

F. t. l. vedr. retsafgifter og retsplejeloven

- I sager med en økonomisk værdi over 50.000 kr. betales to afgifter: én ved sagens anlæg og en senere under sagen. Hver af disse afgifter er lige store.
- Den samlede afgift kan maksimalt udgøre 150.000 kr. i første instans.
- I sager om prøvelse af myndighedsudøvelse kan den samlede afgift maksimalt udgøre 4.000 kr. i første instans.

Til § 1

Bestemmelsen indeholder regler om den afgift, der skal betales ved sagens anlæg.

I *stk. 1* foreslås en fast indledende afgift på 500 kr. for alle civile sager, der ikke efter retsafgiftslovens §§ 12 og 13 er helt fritaget for retsafgift, og som ikke er omfattet af forslaget til retsafgiftslovens § 4. Til de sager, der er helt fritaget for retsafgift, hører blandt andet sager om nægtelse af valgret til Folketinget samt kommunale råd, sager om adoption, ægteskab, forældremyndighed, faderskab, værgemål eller prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse samt sager om stadfæstelse af arrest og forbud, for så vidt der er anlagt hovedsag (dvs. sag om det krav, som arresten eller forbuddet er foretaget til sikring af).

Forslaget indebærer, at retsafgiften i sager uden økonomisk værdi eller med en økonomisk værdi på højst 50.000 kr. sættes til 500 kr., som betales ved sagens anlæg.

Afgiften på 500 kr. gælder dog ikke i de sager, der i dag er omfattet af retsafgiftslovens § 3, hvor afgiften fortsat vil være 400 kr., jf. forslaget til retsafgiftslovens § 4. Det drejer sig om sager om servitutter, for hvilke der ikke svares vederlag, mortifikation, ejendomsdom eller dødsformodning.

2. *pkt.* er en konsekvens af reglerne om betaling af retsafgift for betalingspåkrav, jf. retsafgiftslovens § 15 a, der træder i kraft den 1. januar 2005.

Når fordringshaveren i betalingspåkravet anmoder om, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser, betales en samlet retsafgift på 500 kr. ved indleveringen af betalingspåkravet, jf. herved også lovforslagets § 1, nr. 4 og 5. Denne afgift omfatter i givet fald også retssagsbehandlingen, og der skal derfor ikke tillige betales afgift efter retsafgiftslovens § 1, stk. 1.

Da betalingspåkrav højst kan være på 50.000 kr., jf. retsplejelovens § 477 a, bliver der i princippet ikke tale om at betale retsafgift efter retsafgiftslovens § 1, stk. 2, eller § 2. Der er dog ikke noget til hinder for, at påstanden forhøjes til mere end 50.000 kr., når et betalingspåkrav er overgået til retssagsbehandling. I så

fald betales også afgift efter retsafgiftslovens § 1, stk. 2, og § 2, jf. herved den foreslåede § 3, stk. 5, i retsafgiftsloven.

I *stk. 2* foreslås, at der i sager med en økonomisk værdi over 50.000 kr. ved sagens anlæg skal betales et yderligere beløb ud over de 500 kr., som fremgår af stk. 1. Beløbet foreslås sat til 250 kr. med tillæg af 1,2 pct. af den del af værdien, der overstiger 50.000 kr.

Det foreslås i *stk. 3*, at den samlede retsafgift, der skal betales ved sagens anlæg, i sager, der angår prøvelse af myndighedsudøvelse, eller som er omfattet af retsplejelovens § 335 a eller markedsføringslovens § 23, ikke kan overstige 2.000 kr.

Sager om prøvelse af myndighedsudøvelse omfatter bl.a. sager om prøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser samt sager om prøvelse af forvaltningsmyndigheders faktiske handlinger, hvor der er foretaget et indgreb i borgernes eller virksomhedernes forhold, f.eks. ved brug af tvang eller i forbindelse med gennemførelse af tilsyn og kontrol. Ved vurderingen af, om f.eks. en erstatningssag mod en offentlig myndighed er omfattet af udtrykket »myndighedsudøvelse«, vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om erstatningskravet er rejst i anledning af eller har en særlig tilknytning til den pågældende myndigheds virksomhed, opgaver mv. Et erstatningskrav, der f.eks. rejses i anledning af et færdselsuheld forvoldt af en bil, der er ejet af en offentlig myndighed, vil således i almindelighed ikke være omfattet af udtrykket »myndighedsudøvelse«.

Henvisningen til retsplejelovens § 335 a og markedsføringslovens § 23 skal forstås på den måde, at det lave maksimum gælder, når den afgiftspligtige påstand nedlægges af den part, som er nævnt i disse bestemmelser (den part, der helt eller delvis har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet mv., henholdsvis forbrugeren i en sag om tilbagebetaling af pengeydelse, som er omfattet af et af retten nedlagt eller af Forbrugerombudsmanden meddelt påbud).

I andre sager foreslås det, at den samlede retsafgift, der skal betales ved sagens anlæg, ikke kan overstige 75.000 kr. I disse sager fortsætter retsafgiften således med at stige indtil en sagsgenstand på ca. 6 mio. kr.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder regler om en yderligere afgift for domsforhandlingen eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor. Det foreslås i *stk. 1*, at den yderligere afgift skal betales i sager med en økonomisk værdi over 50.000 kr. Afgiften påhviler den, der har anlagt sagen, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.